

Izabella Hollinek
Olga Hollinek

A colorful illustration of a bear family in a nest. The mother bear is at the back, wearing a blue hat. The father bear is in the middle, wearing a yellow hat. A small cub is in the front, wearing a red shirt. They are all smiling and looking out from their nest. The nest is made of blue and yellow fabric. The background is a lush green field with tall grass and small flowers.

Povestea minunată
a familiei Murmurel

Izabella Hollinek
Olga Hollinek

*Povestea minunată
a familiei Murmurel*

AGAPEDIA

Dragi părinți adoptatori,

Poate de mult timp vă preocupă întrebările de genul: oare ar trebui totuși să-i dezvălui copilului meu faptul că a fost adoptat? Dacă da, cum ar trebui să o fac? Ce ar trebui să îi spun? etc.

Poate că sunteți anxioși și amânați într-un fel momentul pentru că vă temeți să nu pierdeți dragostea copilului, sau să îl traumatizați pe acesta.

Atât cercetările în domeniu, cât și contactul direct cu familiile adoptatoare demonstrează că dezvăluirea timpurie a adopției, la o vârstă fragedă a copilului, contribuie la o bună dezvoltare a identității de sine a acestuia.

Dezvăluirea adopției trebuie să fie pregătită cu atenție și realizată în mod treptat, cu multă dragoste și sensibilitate.

Modalitatea cea mai potrivită și accesibilă celor mici de a-i familiariza cu adopția, este prin intermediul unei povești (ca cea de față), urmând ca ulterior să treceți la prezentarea propriei povești a copilului.

Prin intermediul acestei cărți ilustrate, aș dori să vă ofer un mic ajutor în acest sens.

Atunci când treceți la prezentarea poveștii legate de trecutul copilului, nu uitați să-i subliniați faptul că l-ați dorit din toată inima și că sunteți foarte fericiți să îl aveți. Asigurați-l cu privire la caracterul permanent al relației pe care o aveți cu acesta! Fiți deschiși și răspundeți întrebărilor copilului, doar așa veți construi o relație caldă, apropiată, bazată pe respect reciproc.

Ajutați-l să înțeleagă că adopția a fost cea mai bună opțiune pentru toți.

Pe parcurs, copilul își poate manifesta dorința de a-și asculta din nou și din nou povestea. Nu ezitați, ci povestiți-i cum a început drumul vostru comun în viață și înțelegeți nevoia acestuia de a-și cunoaște rădăcinile! Doar dacă își va cunoaște și își va accepta trecutul, va reuși să privească încrezător spre viitor...

Dacă apar întrebări cu privire la părinții biologici, trebuie să îi transmiteți ideea că a ajuns să fie adoptat pentru că aceștia nu au putut avea grijă de el. Deși nu le-a fost ușor să ia o asemenea decizie, au decis ca el să ajungă într-o familie adoptatoare. Totodată asigurați-l că va rămâne la dvs. pentru totdeauna indiferent de împrejurările în care ați putea ajunge ca familie.

În munca de dezvăluire puteți dărua copilului un medalion în care să lipiți o fotografie comună, micșorată în prealabil. Prin acest demers veți contribui la formarea sentimentului de apartenență, continuitate și permanență.

Vă doresc succes în munca de dezvăluire și să aveți parte de multe discuții deschise și calde cu copilul dvs.

Izabella Hollinek,
psiholog

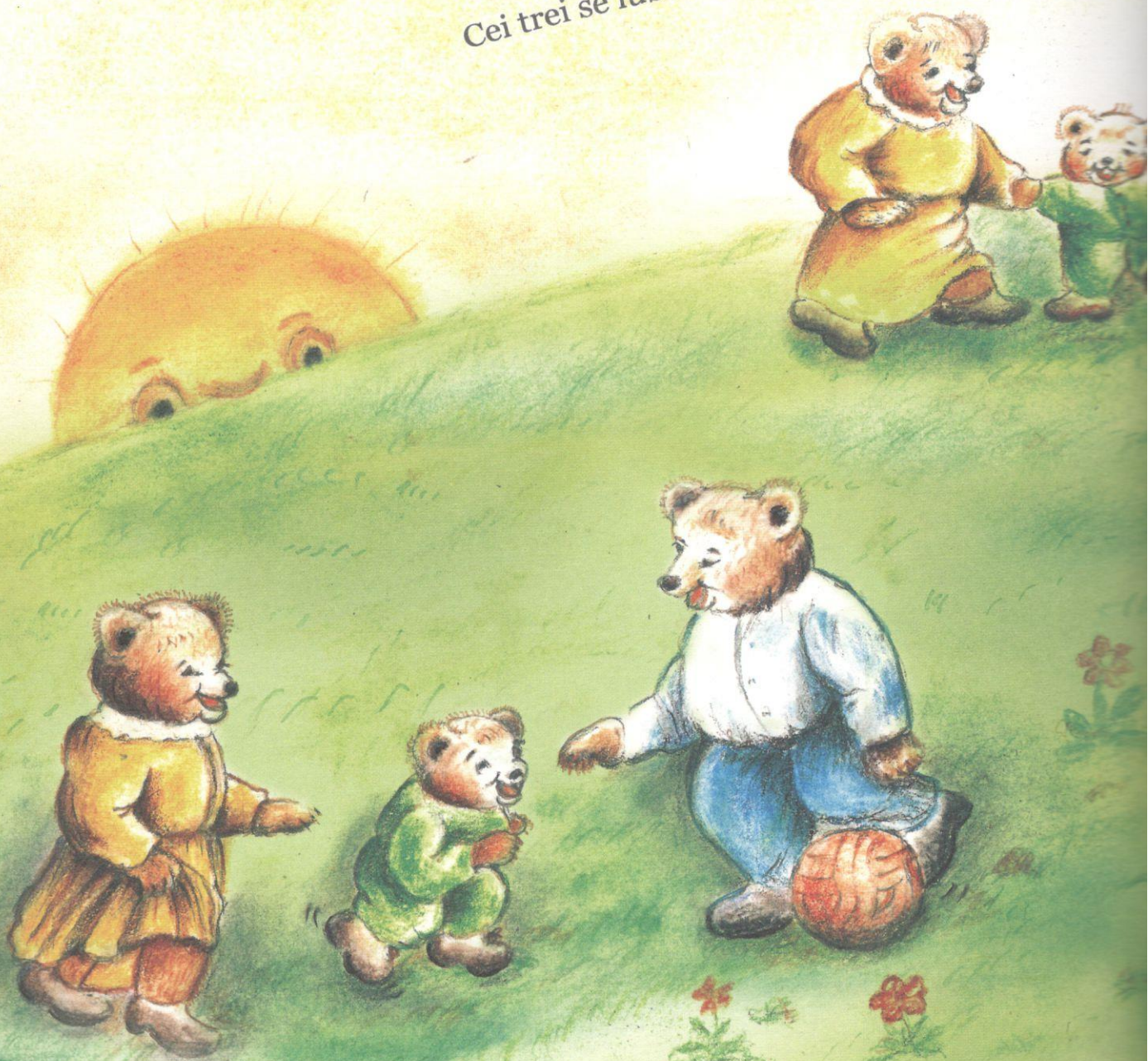

Familia Murmurel trăiește la marginea pădurii într-un bârlog frumos și încăpător. Ursoaica mamă e renumită pentru prăjiturile pe care le coace, iar tatăl-urs, pentru talentul său de pescar. Puiul lor Bubu își dorește ca, într-o bună zi, să devină mare și puternic, exact ca tatăl-urs.

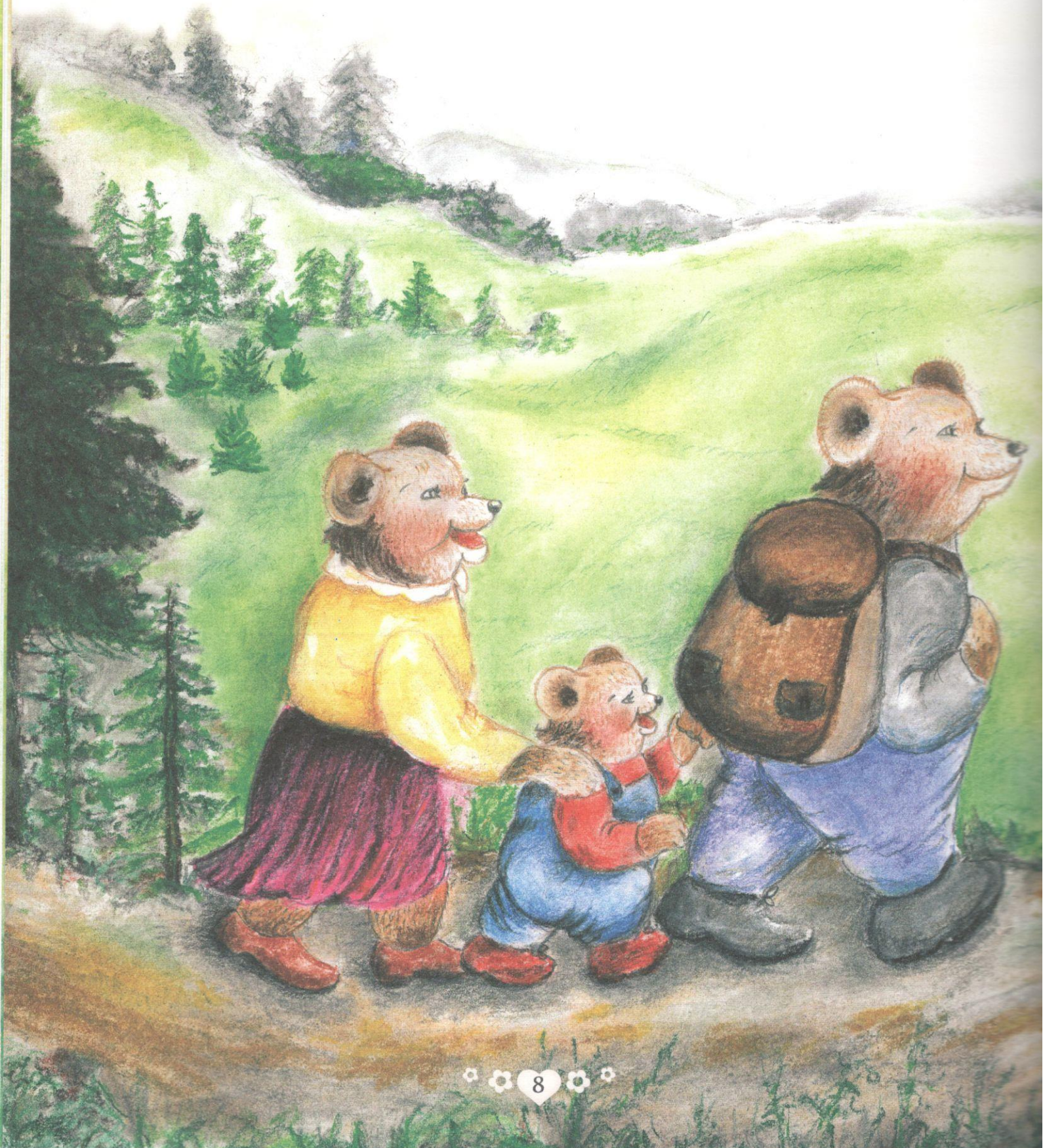
Cei trei se iubesc foarte mult. De dimineța pã

seara fac tot felul de lucruri palpitante împreună.

Într-o zi, mama-urs și tatăl-urs împreună cu Bubu au plecat într-o excursie.

Cei trei s-au așezat, și de-abia acum puiul observă că părinții săi erau foarte emoționați...

- Dragă Bubu, vrem să-ți spunem o poveste. Te rugăm, ascultă cu atenție - spuse tatăl-urs.

Acesta era foarte fericit, pentru că știa că nimeni nu spune așa povești palpitate ca tatăl-urs. Astfel ciuli urechile...

- Au fost odată... - începu povestea tatăl-urs -

...o ursoaică și un urs. Aceștia se iubeau foarte mult și își doreau ca într-o bună zi să li se nască și lor un pui de urs. Pentru asta, s-au pregătit cu bucurie, crezând că puiutul se va naște curând...

Cu toate că și-au dorit mult acest lucru, dorința lor nu s-a îndeplinit. Ambii urși au fost foarte triști, mai ales ursoaica. Ea nu putea fi consolată, nici chiar cu mierea sa preferată.

S-a întâmplat că odată, în timp ce ursul încerca să o consoleze, chiar și doamna Pasăre, care își făcea somnul de după masă, să se trezească din cauza plânselor ursoaicei.

Îi asculta cu atenție, căci nu-și putea închipui care era motivul tristeții celor doi.

- Nu mai plânge, zise ursul.

- Cum să nu plâng, când ne dorim așa de mult un pui de urs și noi n-avem niciunul! a răspuns ursoaica.

Când a auzit toate acestea, doamna Pasăre a zburat din scorbura și le-a spus:

- Dragii mei, nu vă întristați, pentru că voi ați putea adopta un pui de urs!
- Ce putem face? a întrebat ursoaica.
- Dar ce înseamnă să “adobățăm”? a întrebat mirat ursul.
- Se numește a adopta, repetă doamna Pasăre. A adopta înseamnă a primi un pui de urs în mijlocul vostru, un pui care nu poate trăi în familia în care s-a născut. Din momentul în care îl luați la voi, el devine puiul vostru, iar voi părinții lui, iar acest lucru, bineînțeles, va fi pentru tot restul vieții, strigă doamna Pasăre.

Cei doi au privit-o cu mare admirație pe doamna Pasăre și erau foarte încântați de această idee.

CE IDEE MINUNATĂ! VOM ADOPTA UN PUI DE URS! exclamară ambii urși cu bucurie.

Într-o zi, în timp ce urșii luau masa, se întâmplă că ușa se deschise, iar pe ea să intre doamna Pasăre cu o scrisoare lungă care conținea o veste pentru urs și pentru ursoaică.

- Dragii mei, am aflat că într-o pădure îndepărtată se află un pui de urs care are nevoie de părinți iubitori. Cred că voi ați putea deveni părinții lui. Acum el e îngrijit de o familie de păsări care știe deja despre voi.

- URA-A-A!, strigară ursul și ursoaica.

- Vom avea un puiut al nostru!

Doamna Pasăre le-a spus că drumul va fi lung și greu, dar îi va însoți în călătorie, oferindu-se chiar să-i ajute și la pregătirea bagajelor. Urșii au pregătit cu drag de toate pentru călătorie, căci puiului de urs n-avea voie să-i lipsească nimic pe drumul de întoarcere.

Drumul a fost într-adevăr l-u-u-u-ng; și foarte obositor, dar cu toate acestea niciunul dintre ei nu s-a plâns. Aceasta a fost cea mai frumoasă călătorie, nu numai pentru ursoaică și pentru urs, ci și pentru doamna Pasăre, pentru că urma să se întâmple ceva foarte frumos: în sfârșit urșii vor deveni părinții unui pui de urs.

Când au ajuns, au fost întâmpinați cu căldură de familia de păsări:
- Bine ați venit, familia Murmurel! aici este frumosul vostru pui, pe nume Bubu...

Cei doi urși nu au fost niciodată așa de fericiți ca atunci când au zărit micul pui. Lacrimi de bucurie le curgeau pe obraji, căci Bubu era cel mai frumos cadou al vieții lor.

Bubu, care a ascultat cu atenție povestea tatălui său, s-a ridicat și a exclamat mirat:

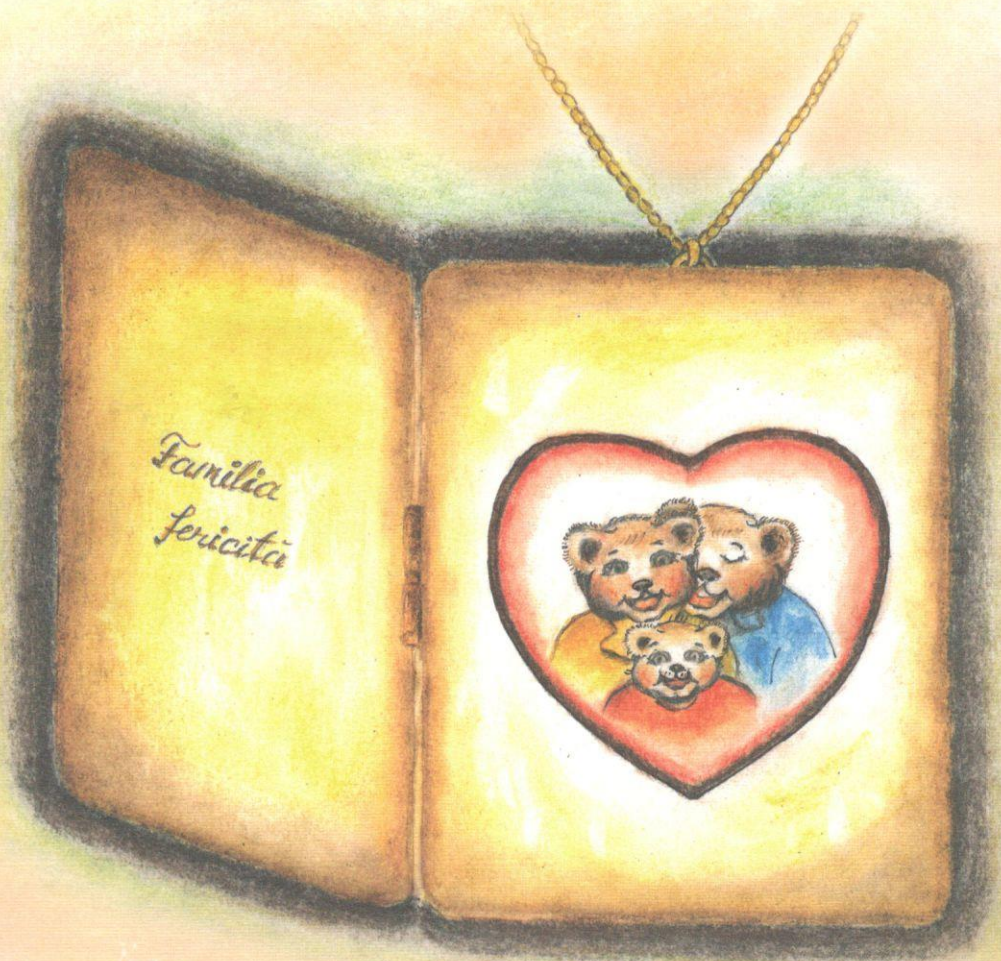
- Dar asta este povestea noastră!
- Da, este povestea minunată despre cum tu și noi am devenit o familie, răspunse mama-urs.
- Suntem cei mai fericiți părinți din lume, pentru că te avem pe tine! Te iubim atât de mult! zise tatăl-urs.

Mama-urs i-a dat lui Bubu un cadou și i-a zis:

- Acest lănțisor este un cadou pentru tine, ca să-ți amintești că suntem o familie pentru totdeauna!

Bubu simți o căldură în jurul inimii. Simți că ar fi putut îmbrățișa întreg Pământul. Plin de mândrie începu să cânte și să danseze.

Hipi hei, hipi hui,
Sunt iubit și dorit,
Un puiut fericit!

AGAPEDIA

